

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Secundâ epistolâ pro Episcopis conqueritur Carolus apud Ioannem VIII. quòd Presbyterorum damnatorum appellationes admitterentur. Hæc rescripta à canonibus aliena ministris tribuit, non Pontifici. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

strum; quantum ex nobis est, cupimus serbare quod scriptum est. Filij obedite parentibus vestris in Domino, videlicet quod facitis iustum vel iudicatum à Dno. vs.

non fertur iudicium, obaudiemus iustum, vel recipiemus iudicium, quod non ex Petri aequitate fuerit prolatum, ac per hoc ipsum privilegio fuerit destitutum? Vnde illustratur locus Synodi Tricassinæ habitæ à Ioanne VIII. anno DCCCLXXVII. qui latam Romæ adversus Lambertum excommunicationem synodi illius consensione firmari voluit. Hincmarus enim omnium primus se damnare dixit eos omnes quos apostolica sedes per beatum & dominum nostrum Papam privilegio beati Petri damnaret, & quod in omnibus secundum scripturarum tramisem, sacrorumque canonum decreta, sedes Romana tenet, per omnia & in omnibus prosequi & tenere. Eodem loquendi genere usi sunt Episcopi Gallicani, cum scripto responderent petitioni Ioannis, de eadem Lamberti excommunicatione, scilicet illius iudicio se hære, quod tulerat privilegio B. Petri & sedis apostolicæ, iuxta sacros canones spiritu Dei conditos & totius mundi reverentia consecratos, & secundum eiusdem Romane sedis Pontificum decreta. Eodem sensu dicitur in Synodo Ticinensi, quæ recepta est in Synodo Pontigonensi, illa omnia à cunctis fuscipi debere summa veneratione quæ Ioannes VIII. decreverit secundum sacrum ministerium suum auctoritate apostolica.

Concil. Pontigon.

ADDITIO

STEPHANI BALUZII.

Hæc loquendi forma perseverabat adhuc sub pontificatu Paschalis secundi; ut testatur Hugo Abbas Flaviniacensis, illorum temporum scriptor. Is enim loquens de Episcopo Eduensi, qui apud Paschalem accusatus erat de simonia, & in Concilio Valentino, cui Iohannes & Benedictus Cardinales præfuerant, sententiam damnationis acceperat, ait Paschalem, cum ab Episcopo Matiscenensi rogaretur ut elementer ageret cum Eduensi, noluisse postulata ejus admittere, sed mandata ad Cardinales dedisse ut causam illam rectè & ordine judicarent, apud se ratum fore iudicium aequitate Petri latum. Hæc sunt enim ipsamet Hugonis Flaviniacensis verba.

Epistola Caroli Calvini ad Ioannem VIII. inter epistolas Hincmarum,

IV. Altera epistola, qua de iudiciis contra canonicum tenorem Romæ latis apud Ioannem VIII. Carolus Calvus conquestus est, aperte ostendit summum ab Episcopis Gallicanis Principem ut liberius ex ejus persona querelas suas promovere possent, & eorum quæ contra regulas gerebantur restitutionem impetrare. Presbyteri damnati, & poenitentia addicti, ob varias causas, sed præcipue ob exterarum & subintroductarum mulierum consortium, Romam inconsultis Metropolitanis adibant; & inde literas reportabant, quæ iudiciis Episcoporum refragabantur, eoque, aut eorum Vi-

carios, Romam evocabant, ut iis presentibus de crimine Presbyteri accusati disceptaretur. Has epistolas non iussione apostolica, sed ut assoler etiam in republica, propter multiplicia reclamatorum negotia, quorumcunque ministrorum quasi pia miseratione factas, & nos (inquit Carolus) & illius regionis putant Episcopi. Itaque ut hanc disciplinæ labem ab Ecclesia Gallicana amoliretur, ordinem, qui ab antiquis temporibus in appellationibus Episcoporum & Presbyterorum dijudicandis constanter retentus fuerat, copiose edidit; scilicet Episcoporum intra provinciam auctoritate sedis apostolicæ iudicium renovari posse; sed Presbyterorum appellationes à synodo provincie ad sedem apostolicam nunquam admittas, contra præscripta Nicænæ Synodi, Antiochenæ, & Carthaginensis, quarum verba recitat. Deinde infert aliam esse causam eorum Episcoporum qui ad Synodum Romanam convenire solent, & qui in remotis ab urbe Roma regionibus commorantur. Transalpinis, inquit, & alijs qui in similiter longinquis regionibus commorantur, apostolica sedes, & sacrorum canonum promulgatores, loquente in eis sancto Spiritu, que sunt unicuique provincie possibilia, & auctoritati convenientia, atque paci Ecclesie congruentia, tenenda & exequenda discretissime præfixerunt. Ecclesiastica verò privilegia Ecclesiis servanda esse probat ex Gregorio. Tandem graviter concludit, prolatis Imperatorum & Pontificum conceptis verbis, quæ legum & canonum observationem commendant: Hæc igitur servemus nostris temporibus tanto gratius, quanto & Ecclesia & Imperio erit capacious; & servando quæ legaliter ac regulariter gesta sunt, rata esse faciamus quæ legaliter ac regulariter gesserimus. Non potuit cautius & honorificentius canonum executionem à Pontifice exigere quam nullitate iudiciorum quæ illis contraria essent proposita, & paci ecclesiasticæ periculo indicato, eodemque jure in iudiciis secularibus constituto.

V. Sanè dubitandum non est quin eo seculo persuasum esset omnia iudicia, quæ canonibus contraria essent, nullius esse momenti. Quod apertissime colligitur ex exceptione Zachariæ Chalcedonenis Episcopi & Metrophanis Smyrnæ in Octava Synodo. Zacharias tuendam susceperat Photij causam, adversus iudicia Nicolai, & ceterorum Patriarcharum, qui Photium damnaverant: quorum iudiciorum auctoritatem ex eo elevat, quod canonibus adversarentur. Canones, inquit, supra Patriarchas etiam sunt. Quando ergo hi in canones peccant, eos non sequimur; si ex canonum præscripto facti sunt,